

Biodiversitatea

Biodiversitatea – înseamnă diversitatea formelor de viață sub toate aspectele – diversitatea speciilor, varietatea genetică în cadrul aceleiași specii și a ecosistemelor.

Aceasta furnizează o gamă largă de beneficii omenirii – spre exemplu bunuri (lemn/cherestea și plante medicinale) și “servicii” de vitală necesitate (precum ape curate, reducerea riscurilor naturale, reducerea poluării, polenizarea etc). Pierderea continuă a biodiversității a fost unanim recunoscută ca fiind cea mai urgentă problemă de mediu cu care se confruntă societatea de azi. Bogăția fondului natural și a habitatelor reprezintă un element de mare valoare pentru calitatea vieții noastre. Și mai important este că aceste zone joacă un rol critic în reglarea sistemelor naturale (circuitul apei, clima) și pentru unele resurse naturale de care societatea noastră depinde. Valoarea economică a acestor „servicii de ecosistem” este covârșitor mai mare comparativ cu costul necesar protejării și conservării lor.

Biodiversitatea și agricultura ecologică

Agricultura ecologică/organică este un sistem holistic de management al producției, care îmbunătățește sănătatea agro-ecosistemului, folosind atât cunoștințe tradiționale cât și științifice. Sistemele agricole ecologice se bazează pe managementul ecosistemului mai degrabă decât pe materii prime agricole externe.

Biodiversitatea, varietatea vieții pe pământ, este baza agriculturii – de la alimentele pe care le mâncăm la „serviciile” pe care ni le oferă ecosistemele și pe care ne bazăm pentru obținerea producției.

Cercetările în practicile de agricultură ecologică au arătat că sistemele ecologice au potențialul de a susține conservarea biodiversității prin:

- creșterea numărului și varietății de specii sălbatice la ferme
- niveluri ridicate ale agro-biodiversității
- menținerea solurilor sănătoase și a faunei solului, cum ar fi rămele
- reducerea riscului de poluare a apelor
- eficiența energetică
- reducerea emisiilor de dioxid de carbon pentru a reduce încălzirea globală.

Aproximativ o treime din suprafața de teren din lume este utilizată pentru agricultură. Standardele și practicile agriculturii organice asigură faptul că acest domeniu este gestionat cu bunăvoință pentru biodiversitate și că ecosistemele primare nu sunt eliminate pentru a extinde frontierele agricole.

Nu toate tipurile de agricultură sunt benefice biodiversității.

· agricultura a redus habitatele pentru speciile salbatice: a existat o expansiune de 500% a terenurilor agricole și a pășunilor la nivel mondial în ultimii 300 de ani. Pierderea habitatului este acum identificată ca fiind principala amenințare pentru 85 – 90% din toate speciile descrise de IUCN ca fiind "amenințate" sau "pe cale de dispariție" și este cel mai des înregistrat motiv din ultimii 20 de ani ca fiind responsabil pentru dispariția de specii.

· practicile agricole conventionale au impacte majore asupra mediului: s-a estimat - costurile de mediu (impactul asupra vieții salbatice, polenizatorilor, daunătorilor naturali, pestilor, apei, și dezvoltării rezistenței) și costurile sociale (intoxicatii și boli) ale utilizării pesticidelor ajung la aproximativ 8 miliarde de dolari SUA în fiecare an.

· utilizarea soiurilor uniforme, de mare randament reduc numărul speciilor viabile genetic folosite în agricultura: 75% din diversitatea culturilor agricole (agro-biodiversitatea) a fost pierdută în ultimii 100 de ani.

· rasele native de animale sunt, de asemenea, în scădere: s-a estimat ca în fiecare săptămână cel puțin o rasă de animale domestice devine rasă pe cale de dispariție, iar peste 25% din rasele cunoscute sunt supuse riscului de dispariție.

Agricultura ecologică s-a dovedit a fi o metodă eficientă pentru conservarea biodiversității, dar sunt necesare mai multe măsuri pentru ca acest avantaj să fie realizabil, incluzând:

· sprijin din partea guvernelor și a donatorilor pentru o agricultură ecologică văzută ca politică de conservare a biodiversității

· eliminarea subvențiilor care încurajează agricultura care prejudiciază biodiversitatea și introducerea principiului "poluatorul plătește" în agricultura

· cercetare și extindere pentru a dezvolta exemple pe termen lung ale agriculturii ecologice prietenoase cu biodiversitatea și pentru a promova și a încuraja schimbul tehnicilor de succes în rândul tehnicienilor și producătorilor agricoli.

· promovarea de piață a produselor ecologice evidențiind beneficiile aduse de către acestea biodiversității.

· protejarea drepturilor agricultorilor de a dezvolta, de a schimba, vinde și păstra semințe.